

Dolors Udina

Benvinguts a l'acte de presentació de les obres finalistes del IX premi PEN de Traducció, que a partir d'aquesta edició portarà el nom de Premi Montserrat Franquesa. En aquesta ocasió, han exercit com a jurat, Mireia Vargas Urpí, guanyadora del premi l'any passat, Maria Llopis, Aurora Ballester, Joaquim Gestí i Melcion Mateu.

Ens fa il·lusió poder fer aquesta presentació de les quatre traduccions finalistes dins del marc de la Setmana i en aquesta tarda dedicada gairebé del tot a la traducció, una tasca imprescindible, no cal dir-ho, per enfortir una literatura que any rere any va adquirint el reconeixement que mereix.

Com sabeu, des de l'any passat, es prenen en consideració les traduccions publicades al llarg de l'any anterior que les mateixes editorials presenten al premi, i les que cadascun dels membres del jurat proposa per sotmetre a consideració. Sabeu també que vam establir la norma que només podien presentar-se al premi les obres que estiguessin subjectes a drets d'autor, per acotar el camp d'acció i per obrir la possibilitat de premiar la traducció d'obres contemporànies. En una primera tria es van seleccionar deu traduccions, que, després d'una valoració a fons per part del jurat van quedar reduïdes a les quatre finalistes que tenim avui aquí. Haig de dir que en les reunions del jurat es van revisar molt detalladament les diferents traduccions i, personalment, vaig aprendre molt del rigor i la profunditat d'anàlisi de tots els que componien el jurat. Si bé és cert que l'original, la qualitat de l'original, marca molt la

impressió que produeix un llibre traduït, vam procurar fixar-nos sobretot en la qualitat del resultat final de la traducció, que és excel·lent en els quatre llibres dels traductors aquí presents.

Una peculiaritat d'aquest premi és que abans de decidir el guanyador final, els traductors han de passar pel tràngol d'explicar-nos com s'ho han fet per reproduir el llibre en català, algunes de les dificultats que hi han trobat i què ha representat per a ells l'experiència d'integrar un llibre d'una cultura aliena en el nostre sistema literari.

Els quatre traductors finalistes (l'any passat eren quatre dones, aquest any són tres i una —quedi per a l'estadística) són: Joan Pau Hernández, que ha traduït de l'euscar *Materials de construcció*, d'Eider Rodriguez; Marta Nin, que ha traduït del rus *El mar terra endins*, de l'escriptora armènia Nariné Abgarian; Miquel Cabal Guarro, que ha traduït del rus *La glàndula d'Ícar*, i Joan Ferrerons, que ha traduït de l'alemany el *Llibre de sang*, de Kim de l'Horizon.

Buscava un adjectiu per descriure cada llibre, però m'ha semblat que era molt millor donar la paraula als traductors que segur que, amb el que ens explicaran, ens permetran reconèixer que difícilment la intel·ligència artificial podrà substituir la feina minuciosa i plena de referències ocultes dels traductors literaris. Confiem que tant editors com lectors siguin conscients que els traductors fan falta.

Gràcies als quatre traductors i a tots els que heu vingut a escoltar-los, i al PEN català per la seva labor a favor de la traducció.

